

ЖИВКО ЛАЗАРОВ

СТАРАТА КЪЩА

chitanka.info

Обрасъл двор, бурени лудати,
са прегърнали изсъхнали дървета.
Стари плочи, мъхести, зъбати,
вият странно някаква пътека.
Като ветеран на своя пост,
виси кран над каменно корито.
Отдавна тука не е идвал гост,
с вода да се напие до насита.
Стара къща, вехто благородство,
ме посреща с мраморна веранда.
Белези на многолетно родство,
едва личат, размити по стената.
Просторна дневна с гипсови тавани.
Начупени репризени модели.
Продрани завеси на куп събрани.
Стърчащи корнизиди, жалки, но цели.
До прозореца — замлъкнало пиано.
Изтърбушено, с хлътнали клавиши.
На виенска масичка, отляво,
старо радио стои в затишие.
В ъгъла, с форма на гондола,
люлеещ се стол някого чака,
да му смени седалката със нова
и пак синхронно да затрака, трака.
Полюлей с почупени кристали
е увиснал над пода страховито.
Венециански столове. Подпрени
един до друг, съдрани и разбити.
Кукла със босо краче,
под фотьойла страховито се показва.
Пожълтяла снимка на момче
гледа ме от канапетна язва.
Намирам стар албум, потънал в прах.
И историята с блясък се представя.
Слънчево момиче свири Бах

по ноти, на новичко пиано.
Над него, кристален полюлей,
без мяра светлината си раздава.
Изискан мъж, пред публиката пее,
детенце скача на верандата в забава.
На двора, по килими от цветя,
младостта танцува и лудее.
Пролет е. Царува любовта.
И щастието с пълни шепи сее.
Слънчеви лъчи пресичат птици.
На гости в къщата е радостта.
И навсякъде, навсякъде усмивки.
Кипи живот, облян във светлина.
Затварям албума и чувам воя
на строените, страшни машини отвъд,
които след миг ще бутат, ще ровят,
за да прокарат новия път.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.